

చచ్చిపోతానేమో ననుకుంటున్నప్పుడు ఏడుస్తూ సుభద్ర ఒక్కరే కనిపించింది నా కళ్ళకి.

తర్వాత నేను కోలుకున్నాను.

“మీరు నావారు. నా కోపం బ్రతికారు. నేను బ్రతికించుకున్నాను” అంది సుభద్ర తన పద్ధతిలో నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేస్తూ. అప్పుడు మాత్రం స్నానం చేసి ఎన్నాళ్ళయిందని నే నడగలేక పోయాను. అంతే కాదు. ఇంతెప్పుడూ అడగరాని కూడా అనుకున్నాను. దానితోపాటు అమ్మ గురించి, అమ్మ కుచి కుభ్రాల గురించి

ఎప్పుడూ మాట్లాడకూడదని, వీలయినంత వరకు నేనే మరచిపోవాలనీ నిర్ణయించు కున్నాను. అంతే.”

“పోనిస్తూ, ఏదో విపరీతాలకు పోకుండా నర్తకు పోయావు. అదే సంతోషం. నేను వెళ్ళిరానా మరి?” అంటూ కాసిని కబుర్లు చెప్పి లేచాను.

“చిన్నమాట” గుమ్మండాకా వచ్చేక అన్నాడు వాను.

“ఏమిటి?”

“తిట్టనేర్చిన నోరు, తిరగ నేర్చిన కాలు

లాగే నీది రాయనేర్చిన చెయ్యి. నా పొడవ కాస్తో కూస్తో మార్పు చేసేసి ఎప్పుడో ఒక నాడు కథగారాస్తావు, నాకు తెలుసానంగతి. అలా రాస్తే చివరగా ఓ మాట రాయి” అదోలానవ్వేడు.

“ఏమిటది?” వాసుని చూస్తుంటే చాలా బాధగా ఉంది నాకు.

“జరూరత్ హై జరూరత్ హై రికార్డు పగిలిపోయింది.”

నా కంఠం పూడుకుపోయిందప్పటికే.

అయినా “పగిలిపోయిందా? వగల గొట్టేవా?” అని అడగడం ఎందుకూ? ఖ

రిజేటు

అది సేట్ చమన్ లాల్ బిల్డింగ్ లోని ఎయిర్ కండిషన్స్ గది! అక్కడ సమావేశ మయ్యారు చమన్ లాల్, లాల్ రామ్, త్రిశంక్, ముక్కోటి, నీల కంఠం, నిలం జనము,..... వీళ్లంతా ఆ మహా నగ రంలో వున్న తొంభై శాతం బిట్టల డాలా కాలకి యజమానులు. చాలా గడించినవారు. వాళ్లందరూ అక్కడ సమావేశమవడా కి కారణం?

దీపావళి పండగొస్తోంది!

అందుకుని దీపావళికి ఎంత శాతం “రిజేట్” ఇవ్వాలో నిర్ణయించడం కోసమే ఆ సమావేశం.

“ఫస్ట్ రౌండ్” (డింక్స్) పూర్తయ్యాయి.

తరువాత చమన్ లాల్ అక్కడ వున్న వారిని వుద్దేశించి ఇలా అన్నాడు. “డింక్స్ (ఫ్రండ్స్). మనమిక్కడ ఎందుకు కలిశా మ్మీకు తెలుసు. దీపావళిస్తోంది. జనము

చీమల్లాంటి వారు. చీమల్ని ఆకర్షించడానికి మగ్గర్ నివేయాల్సి. అలాగే జనాల్ని ఆకర్షించ దానికి ఎక్కువ శాతం రిజేటు ఇయ్యాలి. అందులో దాదాపు ఆ నిల్వ షాపులవారు అక్కొంట్స్ క్లెయిమ్ చేస్తారు. కనుక “ఇన్ స్టాల్ మెంటు” మీర చాలా తక్కువమంది ఇస్తారు. అలాంటప్పుడు ప్రజలు బిట్టల్ని తక్కువ

పెంచి, యాభై శాతం రిజేటు ఇవ్వడం ద్వారా పది శాతం లాభం. ప్రజలకి అను మానం రావచ్చు అని ఆసుకుంటారమ కుంటా.... వాళ్లకి అనుమానం రావడానికి అవకాశం లేదు. ఎలాగంటే దాదాపు ఈ మహా నగరంలో వున్న తొంభై శాతం బిట్టల షాపు యజమానులము మనమే

ధరకి కొనడానికి ప్రయత్నిస్తారు.... కానీ.... తక్కువ ధరకి అమ్మితే మనకి లాభం.... కనుక నేను, లాల్ రామ్, త్రిశంక్... .. కలిసి ఓ ప్లాన్ వేశాము. దాని ప్రకారం మనకి వ్యాపారం దెబ్బ తినదు.

ప్రత్యేక లాభం కూడా వస్తుంది! అదెలాగంటే రేట్లు అరవయి శాతం

కనుక.....” అన్నాడు హిందీలో, ప్రజల బలహీనతను ఆధారం చేసుకొని, దబ్బు సంపాదించి, సంపాదించ బోతున్న చమన్ లాల్! చప్పట్లు మారు మ్రోగాయి.

యాభై శాతం రిజేటు బోర్డు లా వెలిశాయి.

ప్రజలెగబడ్డారు.... పాపం!!

ఎ.వి.వి.ఎస్.ఎస్. ప్రసాద్